

رهبر معظم انقلاب در دومین نشست اندیشه های راهبردی در جمهوری اسلامی، با موضوع «عدالت» در تاریخ ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۰ فرمودند:

«در مرحله نظری، آنچه که ما می خواهیم به آن برسیم، رسیدن به نظریه اسلامی ناب در باب عدالت است. البته باید با نگاه متجددانه، با نگاه نوآورانه، به منابع اسلامی مراجعه کرد و آن نظریه را از متن منابع اسلامی در چهارچوب های علمی و فنی خودش استخراج کرد. ما برای استنباط، شیوه ها و روش های علمی تجربه شده کاملاً حساب شده ای داریم؛ از این ها باید استفاده شود. بنابراین در مرحله نظری و نظریه سازی، باید از منابع اسلامی و از متون اسلامی، نظریه ناب اسلام در باب عدالت به دست بیاید. من تکیه ام در این نکته این است که نمی خواهیم از مونتاژ و کنارهم چیدن نظریات گوناگون متفکران و حکمای که در این زمینه حرف زدند، یک نظریه به وجود بیاوریم و تولید کنیم؛ یعنی در این قضیه باید جدأ از التقاط جلوگیری کرد، باید پرهیز کرد. در موارد متعددی ما دچار این اشتباه شدیم. بدون اینکه بخواهیم، در مرداب التقاط لغزیدیم. بیرون آمدنش خیلی سخت خواهد بود. نه، حقیقتاً باید در منابع اسلامی جست وجو کنیم. این منابع، فراوان هم هست. در قرآن، در حدیث، در نهج البلاغه، در نوشته های فقهی، کلامی و حکمی بحث های زیادی وجود دارد که همه اش می تواند منبع مورد استفاده ما در پیدا کردن نظریه ناب اسلامی باشد».

شهامت نظریه پردازی در عین اتقان و روشمندی است و از منابع دست اول عدالت پژوهی محسوب خواهد شد.

به هر روی، شکی نیست که اثر مذکور در حوزه مبانی نظری گامی بلند و مؤثر برای شکل گیری «نظریه جامع عدالت اجتماعی» است. «چیستی»، «چرایی» و «قلمرو» عدالت اجتماعی به شایستگی در این کتاب مورد بحث قرار گرفته است.

تیین معیارهای عدالت اجتماعی که قواعدی برای تحقق آن در بستر حیات جمعی هستند و تعیین شاخص های عدالت اجتماعی که موازینی برای نتیجه آن محسوب می شوند، گام های بعدی و لازمی هستند که بر عموم عدالت پژوهان فرض است و ارائه نظریه های عالمانه در این حوزه ها از اندیشمندانی نظیر نویسنده محترم بیش از دیگران توقع می رود. آری، حل مسائل انضمامی عدالت تنها برای کسانی میسر است که قبل از آن در مباحث نظری و انتزاعی عدالت اتخاذ مینا کرده باشند و با نگاه اجتهادی پاسخ های دقیقی در قبال مسائل نظری عدالت پژوهی از پیش داشته باشند؛ از این رو، اینک دکتر احمد واعظی در نقطه مطلوبی از این جایگاه ایستاده است و باید منتظر تلاش های ژرف و عمیق وی در حوزه مسائل انضمامی عدالت و «چگونگی» عدالت اجتماعی نشست. ۱.